

NSZZ

REGION BIAŁYSTOK

Solidarność

BIULETYN INFORMACYJNY NR 79 (259) ● 25.06.99

Umiłowany Ojcie Świąty!

Dziękujemy Ci z całego serca za to, że ponownie odwiedziłeś Polskę. Za to, że w Gdańsku, w kolebce „Solidarności”, przypomniałeś że nie ma „wolności bez „Solidarności”. Dziękujemy Ci również za piękne i pouczające słowa, iż „nie ma Solidarności bez miłości”. Nie byłoby jej zapewne również bez naszego Papieża, którego pielgrzymka w 1979 roku zainspirowała powstanie „solidarności”, który w ciężkich latach 1982–1989 wskazywał nam drogę i dodawał sił.

Ojcie Świąty!

Podczas spotkań z Tobą wierni składają na Twoje czcigodne ręce dary na rzecz Kościoła Powszechnego. Naprawdę jednak to Ty obdarowujesz nas najcenniejszymi darami – sercem, Twoim nie przemijającym słowem i przypomnieniem o Bożej miłości. Dziękujemy Ci za to również. Pozwól, że napiszemy tutaj ponownie to, co w Sopocie podczas spotkania z Tobą, wołaliśmy wszyscy: Kochamy Cię, Ojcie.

I obiecujemy, że zgodnie z Twoim życzeniem będziemy stać na straży tej idei, która łączy, idei solidarności.

Marian Krzaklewski

**BIULETYN
INFORMACYJNY
JEST PISMEM
WEWNĄTRZZWIĄZKOWYM**

Informacja

Biuro Poselskie AWS uprzejmie informuje, iż poseł Józef Mozolewski przyjmuje interesantów we wszystkie poniedziałki w godzinach 9.00 – 15.00 w siedzibie swojego biura przy ulicy Suraskiej 1 w Białymstoku.

Informacja z działu szkoleń

Dział Szkoleń Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” informuje, iż organizuje szkolenia z zakresu reformy ubezpieczeń społecznych według programu Biura Pełnomocnika Rządu ds. Reformy Zabezpieczenia Społecznego. Szkolenia organizowane są nieodpłatnie. Czas trwania szkolenia wynosi około 6 godzin. Warunkiem przeprowadzenia szkolenia na terenie zakładu pracy jest zebranie grupy minimum 30-osobowej i udostępnienie sali wykładowej.

Osoby zainteresowane przeprowadzeniem ww. szkoleń proszone są o kontakt z Działem Szkoleń tel. 742-32-46 wew. 306.

Numery telefonów wewnętrznych Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

- Sekretariat – 300 i 302,**
- Przewodniczący – 303,**
- Wiceprzewodniczący – 304,**
- Sekretarz – 305,**
- OLC–dział szkoleń – 306,**
- Księgowość – 307,**
- Dział organizacyjny – 308,**
- Emeryci – 309,**
- Dział prawny – 310,**
- Kasa – 311,**
- Portiernia – 312,**
- Poligrafia – 313,**
- Sala komputerowa – 321.**

**Konto ZR Białystok
PKO BP II Oddział Białystok
10201329-50193-270-1**

Z P R A C

ZARZĄDU REGIONU

Uchwała ZR nr 15 z dnia 7.05.1999 r.

§ 1

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” udziela pokwitowania członkom Rady Nadzorczej „Kresy BO” sp. Z o.o. w Białymstoku pełniącym funkcje od dnia 10.07.1998 r. do 7.05.1999 r. w osobach:

1. Krzysztof Teodoruk – Przewodniczący RN,
2. Stanisław Wiśniewski – członek RN,
3. Tadeusz Sosnowski – członek RN

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała ZR nr 16 z dnia 7.05.1999 r.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” na podstawie § 17 pkt. 2 Umowy Spółki „Kresy BO” sp. Z o.o. w Białymstoku uchwała co następuje:

§ 1

Z dniem 7.05.1999 r. odwołuje członków Rady Nadzorczej „Kresy BO” Sp. Z o.o. w Białymstoku powołanych w dniu 10.07.1999 r. przez Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” w osobach:

1. Krzysztof Teodoruk
2. Stanisław Wiśniewski
3. Tadeusz Sosnowski

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała ZR nr 17 z dnia 7.05.1999 r.

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” na podstawie § 17 pkt. 1 Umowy Spółki „Kresy BO” sp. z o.o. w Białymstoku uchwała co następuje:

§ 1

Z dniem 7.05.1999 r. powołuje na członków Rady Nadzorczej „Kresy BO Sp. z o.o. następujące osoby:

1. Jadwiga Krukowska – Przewodnicząca Rady Nadzorczej,
2. Leonard Kozłowski – członek,
3. Henryk Łupiński – członek.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała ZR nr 18 z dnia 7.05.1999 r.

§ 1

Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” podejmuje decyzję o zakupie majątku po byłym Regionie „Pojezierze” w następujących kwotach:

- środki trwałe i wyposażenie – 25.500 PLN
- nieruchomości – 154.000 PLN
- na łączną kwotę 179.500 PLN

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwała ZR nr 20 z dnia 7.05.1999 r.

W związku z rezygnacją złożoną przez Przewodniczącego Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” Józef Mozolewskiego z funkcji pełnomocnika ZR w Spółce „Kresy BO”, Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” powołuje na tę funkcję Stanisława Wiśniewskiego z uposażeniem w kwocie 50% średniej płacy krajowej.

**Sprawozdanie z działalności
Działu
Ekonomiczno-Szkoleniowego
za okres**

1.05.1999 – 30.05. 1999r.

osoba odpowiedzialna za prowadzenie działu: Beata Wiśniewska

W maju 1999 roku Dział Ekonomiczno-Szkoleniowy zajmował się następującymi sprawami:

1. przeprowadzono szkolenie dla pracowników Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy

2. przygotowywano szkolenia z zakresu reformy ubezpieczeń społecznych

3. prowadzono nabór na pozostałe szkolenia: BHP, ogólnozwiązkowe, układy zbiorowe pracy, komisje rewizyjne. Wśród członków związku było małe zainteresowanie uczestnictwem w w/w szkoleniach.

4. Kol. Danuta Busłowska jako przedstawiciel naszego Działu Szkoleń uczestniczyła w dniach 19-21 maj 1999 roku w szkoleniu dla instruktorów związkowych dotyczącym testowania nowego podręcznika do przeprowadzania szkoleń ogólnozwiązkowych.

5. w związku z upływaniem w dniu 30 kwietnia terminu rozliczeń komisji zakładowych z Urzędem Skarbowym w miesiącu maju prowadzono w dalszym ciągu porady w sprawach finansowych komisji zakładowych:

* udzielono porady ekonomicznej lub dokonano rozliczenia kilkunastu komisji zakładowych (sporządzano bilans, rachunek zysków i strat, druk CIT-8 , informację dodatkową do bilansu)

* udzielono pomocy wyżej wymienionym komisjom sporządzaniu druków NIP i Regon

* udzielono licznych porad w zakresie prowadzenia rachunkowości przez komisje zakładowe

6. przeprowadzono inwentaryzację i wycenę środków trwałych i wyposażenia Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność”

7. przy współpracy z Działem Prawnym udzielono wielu komisjom porad ekonomiczno – prawnych, m.in.:

* Komisji Zakładowej przy Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego w sprawie działalności pogotowia jako przedsiębiorstwa

* Komisji Zakładowej przy Zakładach Przemysłu Chłodniczego w Białymstoku w sprawie prywatyzacji przedsiębiorstwa, roli związków w procesie prywatyzacji oraz pakietu socjalnego

* Komisji Zakładowej przy ZPB „Fasty” w sprawie wyborów do rady nadzorczej

* Komisji Zakładowej przy „Elektrociepłowni” Białystok S.A. w sprawie za-

WIEŚCI Z REGIONU

kładowego funduszu świadczeń socjalnych

* Komisji Zakładowej przy MADRO w Białymstoku w sprawie prywatyzacji i pakietu socjalnego.

Biuro Prawne – BKN

W miesiącu maju Biuro Prawne – BKN zajmowało się następującymi sprawami:

– KOLBET S.A. w Suwałkach – konsultacje w trybie art. 38 k.p. dotyczące wypowiedzeń umów o pracę, opinia prawna dotycząca podstawy naliczania nagród jubileuszowych i odpraw emerytalnych,

– Urząd Gminy w Hajnówce – ochrona stosunku pracy radnego,

– FASTY Białystok – opinia prawna dotycząca wyboru pracowników do rady nadzorczej,

– Zakłady Mięsne w Białymstoku – umowa o pracę na czas określony i przekształcenie jej w umowę na czas nieokreślony,

– Instal w Białymstoku – pakiet socjalny poszerzone zmiany do układu zbiorowego pracy,

– Państwowy Bank kredytowy w Białymstoku – wypowiedzenie umowy o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy pracownikom nie będącym członkami Związku,

– „Chłodnia” w Białymstoku – sprawy dotyczące prywatyzacji i komercjalizacji przedsiębiorstwa,

– Przedszkole samorządowe w Michałowie – stosunek pracy nauczyciela powołanego na stanowisko dyrektora placówki,

– MG STAL Białystok – wypowiedzenie umów o pracę z przyczyn dotyczących zakładu pracy,

– ODR w Białymstoku – konsultacje w sprawie sporu pomiędzy KZ NSZZ „S” a dyrektorem,

– MPWiK w Białymstoku – pomoc w sprawie przeprowadzenia referendum nad wotum nieufności dla członka zarządu spółki,

– Wojewódzka Biblioteka Publiczna w Białymstoku – wypłata premii regulaminowej, wypowiedzenie umowy o pracę z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego,

– KZ NSZZ „S” Oświaty – opinia w sprawie uprawnień emerytalnych nauczycieli,

– Miejska Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Białymstoku – zgoda na rozwiązanie umowy o pracę z członkiem KZ NSZZ „S”, zasady reprezentowania Związku przy opiniowaniu zwolnień pracowników,

– SPOMASZ Białystok – konsultacje w trybie art. 38 k.p. dotyczące zwolnień z pracowników z przyczyn zakładu pracy,

– Szkoła Podstawowa w Raczkach – pozew do sądu pracy w Suwałkach dotyczący zwolnienia nauczyciela na podstawie art. 20 karty nauczyciela.

W miesiącu maju kontynuowane były sprawy sądowe z powództwa pracowników:

– CPN Białystok, „Depolia Format” Grajewo, Spółdzielnia Mleczarska w Grajewie, Przedsiębiorstwo Budowlane BEP w Bielsku Podlaskim, GS Łapy, Agroma w Czarnej Białostockiej.

W ramach opiniowania aktów normatywnych do BKN został przesłany projekt Rozporządzenia w sprawie organizacji i trybu orzekania o niezdolności do pracy przez lekarzy orzeczników. Uwagi do projektu zostały przesłane do Komisji Krajowej.

Oddział

Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” w Grajewie

3.05. – uroczysta Msza Święta w rocznicę Konstytucji 3 Maja, po Mszy złożenie wiązanek kwiatów przy Krzyżu „Solidarność” i Pomniku Niepodległości.

13.05. – pierwszy ogólnopolski „Bieg Wilka” w Grajewie. Jednym z uczestników tego biegu był biegający o kulach na dystansie 4800 m Pan Zbigniew Stefanik z Daszyny. Za swój wyczyn otrzymał nagrodę oddziału „Solidarność” w wysokości 700 zł.

23.05. – spotkanie posła RP Pana Józefa Mozolewskiego z mieszkańcami Grajewo.

24.05. – założenie przy oddziale koła RS AWS wybór władz.

29.05. – IV Turniej Zapaśniczy Młodzików o Puchar „Solidarność”.

– przygotowanie i organizacji pielgrzymki do Elku na spotkanie z Papieżem.

Ciąg dalszy na str. 4

**Oddział
Zarządu Regionu Białostok
NSZZ „Solidarność”
w Mońkach**

1. Pomoc w organizacji pielgrzymki do Lichenia,
2. Uczestnictwo w posiedzeniach Społecznej Komisji Mieszkaniowej działającej na terenie MiG Mońki,
3. Uczestnictwo w posiedzeniach Powiatowej Rady Zatrudnienia, powiatu Mońki.
4. Wykonywanie czynności wynikających ze statutu NSZZ „Solidarność” i poleceń Przewodniczącego ZR w Białymstoku.
5. Współpraca z władzami samorządowymi UMiG oraz powiatu Mońki.

**Oddział
Zarządu Regionu Białostok
NSZZ „Solidarność”
w Sokółce.**

1. Wzięliśmy udział w uroczystościach 3 Maja poprzez udział w uroczystej Mszy Świętej i uroczystościach patriotycznych pod pomnikiem Marszałka Piłsudskiego.
2. Zebranie prezydium oddziału się raz w miesiącu, poświęcone sytuacji w mieście, działalności OFE Zurich Solidarni, działalności komisji zakładowych w naszym mieście, problemy bezrobocia.
3. Na prośbę komisji zakładowej przy Spółce MPO w Sokółce, rozmawialiśmy z radnymi AWS w sprawie sprzedaży udziałów ww. spółki firmie z Białegostoku.
4. Wzięliśmy udział w sesji Rady Miasta i Gminy w dniu 27 maja 1999 r.
5. Na prośbę komisji zakładowych prowadziliśmy rozmowy w zakładzie, jednocześnie namawialiśmy do przystąpienia do funduszu emerytalnego Zurich Solidarni, szukamy też akwizytorów.

JEŚLI REKLAMA

TO TYLKO

**W NASZYM
BIULETYNIE**

ATRAKCYJNE

WARUNKI

Z P R A C

KOMISJI KRAJOWEJ

Decyzja Prezydium KK Nr 90/99

ws. opinii o projekcie ustawy MF o podatku dochodowym od osób fizycznych

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje projekt ustawy Ministra Finansów z dn. 22.05.1999 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

1. W projekcie ustawy zaplanowano likwidację ulg dotyczących wydatków na cele mieszkaniowe oraz wydatków na remont i modernizację lokali mieszkalnych.

Nie przedstawiono jednak Związkowi żadnego projektu zapowiadanego programu wspierania budownictwa mieszkaniowego. Brak takiego programu uniemożliwia kompleksową ocenę proponowanych rozwiązań i rodzi podejrzenie, że jedynym celem zmian jest osiągnięcie oszczędności budżetowych. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika bowiem, że likwidacja ulg mieszkaniowych ma przynieść oszczędności budżetowe rzędu 493 mln zł w 2000 r. i 859 mln zł w 2001 r.

W tej sytuacji opinia NSZZ „Solidarność” nie może być pozytywna, gdyż projektowane zmiany będą miały negatywne skutki dla budownictwa mieszkaniowego, a zdaniem Związku państwo winno wspierać jego rozwój. Obecnie przy znacznym niedoborze mieszkań i fatalnym stanie technicznym budynków mieszkalnych, zwłaszcza komunalnych, szczególne znaczenie ma także dbałość o utrzymanie istniejącej substancji mieszkaniowej. Należy więc zachęcać lokatorów do inwestowania w remonty istniejących obiektów.

2. Planowanej likwidacji ulg przysługujących podatnikom zatrudniającym osoby niepełnosprawne nie towarzyszy przedstawienie kompleksowego, opartego na dokładnych analizach alternatywnego programu sprzyjającego zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Z uzasadnienia projektu ustawy wynika bowiem, że oprócz ogólnych założeń Ministerstwo Finansów nie dysponuje żadnym gotowym do przedstawienia rozwiązaniem.

3. Uważamy za przedwczesną likwidację ulgi na odpłatne świadczenia zdrowotne udzielane przez niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, a także przez lekarzy prowadzących indywidualną praktykę. Ulga ta powinna obowiązywać do czasu sprawnego zadziałania mechanizmów wprowadzonych reformą ubezpieczeń zdrowotnych.

4. Niekorzystna jest likwidacja zwolnień od wartości świadczeń poniesionych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników bądź udostępnienia im lokalu mieszkalnego.

5. Uważamy za zbyt radykalne ograniczenie do 10 % odliczenia z tytułu darowizn na określone ustawowo cele.

6. Objęcie podatkiem dochodowym 100% dodatku dewizowego jest sprzeczne z wytycznymi Wspólnot Europejskich w sprawie pomocy państwa dla transportu morskiego. Wytyczne te zalecają zmniejszenie stawek podatku dochodowego dla marynarzy, co może oznaczać wprowadzenie stawki zerowej. Ponadto rząd zapowiadał przyjęcie tych zasad w trakcie dostosowania prawa polskiego do ustawodawstwa UE.

7. Niekorzystna dla pracowników jest planowana likwidacja zwolnienia przedmiotowe dochodów uzyskanych z tytułu sprzedaży akcji narodowych funduszy inwestycyjnych.

8. Uznajemy, że zamiar opodatkowania odsetek od środków zgromadzonych na rachunkach bankowych jest niekorzystny w sytuacji małej skłonności Polaków do oszczędzania.

9. NSZZ „Solidarność” w dalszym ciągu domaga się zwolnienia od podatku składek płaconych przez członków związków zawodowych. 10. Plany zmian skali podatkowej zmierzają do zrównania opodatkowania dochodów niezależnie od ich poziomu. NSZZ „Solidarność” opowiada się jednak za zachowaniem progresywnego systemu podatkowego. Jest to zbieżne z aktualnymi systemami podatkowymi stosowanymi w krajach Unii Europejskiej. Na podstawie przedstawionych Związkowi materiałów można stwierdzić, że planowane zmiany są zdecydowanie niekorzystne dla osób znajdujących się w pierwszym przedziale skali podatkowej.

Konsekwencje tych zmian w sferze społecznej są również sprzeczne z ratyfikowanymi przez Polskę zasadami Europejskiej Karty Społecznej (nasz rząd zobowiązał się m.in. w art. 16 do rozwiązań podatkowych i zachęcania do budowy mieszkań dostosowanych do potrzeb rodzin). Natomiast proponowane przez rząd formy pomocy rodzinie nie kompensują strat wynikających z proponowanych zmian podatkowych. Zrekompensowanie tych strat może przyczynić się do zmiany stanowiska Związku.

**Decyzja Prezydium KK
Nr 91/99
ws. autopoprawki MF
do projektu ustawy o zmianie
ustawy o podatku
od towarów i usług oraz
o podatku akcyzowym**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” negatywnie opiniuje autopoprawkę Ministra Finansów z dnia 17 maja 1999 r. do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym podtrzymując swoją opinię zawartą w decyzji nr 66/99 z dnia 19.04.1999 r. (w załączeniu).

Uważamy, że zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym nie powinny być wprowadzane w oderwaniu od proponowanych zmian w całym systemie podatkowym. Do dzisiaj nie otrzymaliśmy jednak żadnej propozycji wprowadzenia nowych rozwiązań podatkowych dotyczących wspierania zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych. Pojawiający się pomysł dotacji kierowanych imieniem do osób niepełnosprawnych wymaga opracowania i szerokiej konsultacji ze środowiskiem, a ewentualne nie mogą być mniej korzystne od dotychczasowych rozwiązań. Z jednej strony muszą one likwidować patologie i nadużycia, z drugiej nieść realną pomoc najstarszym. Dotacje powinny być zróżnicowane ze względu na stopień niepełnosprawności. Powinny one zasilać zakładowy fundusz rehabilitacji.

W związku z powyższym oczekujemy przedstawienia kompleksowego, opartego na dokładnych analizach projektu dotyczącego zmian w zakresie ulg podatkowych dla zakładów pracy chronionej i zakładów aktywności zawodowej.

**Ważne dla posiadaczy
certyfikatów TUV**

W związku z zawartym porozumieniem pomiędzy Komisją Krajową NSZZ „Solidarność” a Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa w Sopocie, powstała możliwość wypłaty ekwiwalentu dla posiadaczy certyfikatów Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych „Praca”.

W tym celu posiadacz takiego certyfikatu zobowiązany jest wypełnić oświadczenie, którego formularz można otrzymać w Zarządzie Regionu i wraz z posiadanym certyfikatem przedstawić w Gdańsku, ul. Wały Piastowskie 24

Istnieje możliwość dokonania operacji przez osobę upoważnioną przez posiadacza certyfikatu (wówczas prócz ww. dwóch dokumentów konieczne jest jeszcze pisemne upoważnienie do wypłacenia ekwiwalentu danej osobie wystawione przez posiadacza certyfikatu).

Ekwiwalent za zwrócony certyfikat będzie wypłacony w kwocie nominalnej z uwzględnieniem przeprowadzonej po sprzedaży certyfikatów denominacji złotych (to znaczy 1 zł (nowy) = 10.000 zł (starych)). ■

Silny swoją wiarą, silny wiarą swoich rodaków

Papież niezłomny

Drohiczyn. Z nieba leje się żar. Na płaskim, nie dającym skrawka cienia wysłonecznionym placu stoi ołtarz z papieskim tronem. Ojciec Święty porusza się dostojnie, powoli. Jakże zresztą mógłby to robić inaczej w bogatych liturgicznych szatach ważących około 20 kilogramów.

Na placu coraz to ktoś mdleje, ktoś woła lekarzy. Stojąca obok mnie włoska dziennikarka z niedowierzaniem potrząsa głową:

– Papież u was robi cuda – mówi. – On tu za jeden dzień wypełnia program jaki na przykład w Rumunii rozpisany byłby na dwa a nawet trzy dni. On jest silny i swoją wiarą i wiarą polskich rodaków. On kocha was a wy jego. On u was jest niezłomny.

Tenże „niezłomny” Ojciec Święty ma 79 lat. W ciągu ostatnich kilkunastu lat

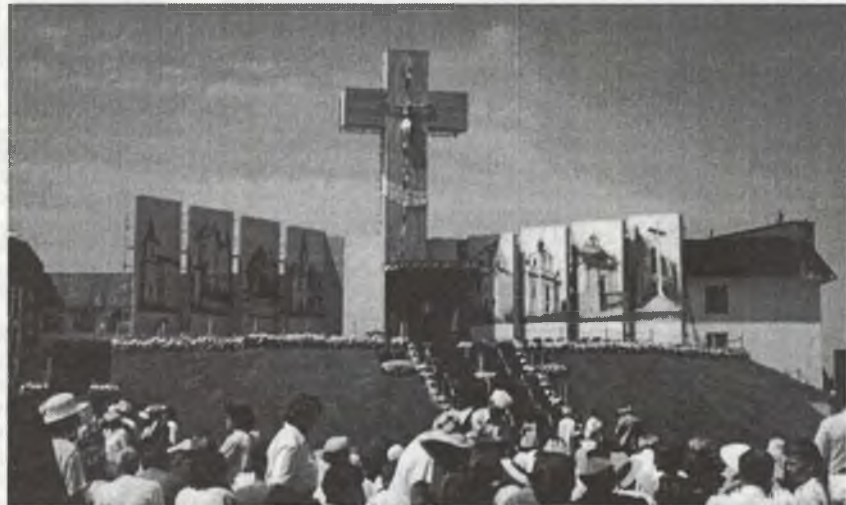
przeżył pięć operacji, w tym trzy uważane przez chirurgów za ciężkie.

W trakcie tegorocznej polskiej pielgrzymki Jan Paweł II dokładnie zapomniał o czymś takim jak oszczędzanie siebie. Przynajmniej w swojej Ojczyźnie. Odwiedza dwie, trzy miejscowości w ciągu jednego dnia. Jest w Sejmie, w Radzyminie, na Placu Piłsudskiego. Wieczorami przyjmuje prywatnie; zamiast odpoczywać w wigierskim klasztorze, jeździ jak zwykły turysta.

Polski czerwiec Mu sprzyja; czasem jednak zbyt gorący, zbyt wietrzny, zbyt niskociśnieniowy.

Z ostatniej pielgrzymki wynika jedno; w naszych obecnych polskich realiach Ojciec Święty jest nieśmiertelny; jak pamięć o Nim; jak jego Lud Boży; jak Polska.

Edmund Burel

Ołtarz papieski w Drohiczynie.

Początki sztafety ZR podczas mszy papieskiej w Drohiczynie.

Z PRAC KOMISJI KRAJOWEJ

Stanowisko KK nr 177/99 ws. integracji Polski z Unią Europejską

Zwazywszy, że:

* Polska od tysiąca lat związana jest z chrześcijańską cywilizacją Zachodu, której wartości współtworzyła i broniła,

* demokratyczne i suwerenne państwa Zachodniej Europy wyciągając wnioski z tragicznych doświadczeń przeszłości oraz dążąc do wyeliminowania źródeł konfliktów między narodami Europy, osiągnęły pokój, bezpieczeństwo i dobrobyt swoich obywateli poprzez pogłębianie współpracy gospodarczej i politycznej w trakcie procesu integracji, który doprowadził do utworzenia Unii Europejskiej,

* w 1989 roku naród polski odzyskał możliwość suwerennego decydowania o swoim losie i pragnąc zapewnić sobie bezpieczeństwo, stabilną demokrację i godziwe warunki życia chce zajmować należne mu miejsce w rodzinie narodów europejskich, od której został przemocą oddzielony,

* obecność Polski może wzbogacić zjednoczoną Europę o wynikające z chrześcijańskiego dziedzictwa i tradycji niepodległościowych wartości narodowe i kulturalne, które Polacy przechowali mimo wieloletnich prób ich zniszczenia, zwłaszcza w ostatnim pięćdziesięcioleciu przez zbrodnicze totalitarne systemy faszyzmu i komunizmu oraz podzielać wizję Unii Europejskiej jako związku ekonomicznego, społecznego i politycznego państw, które wewnętrzne kwestie polityczne i społeczne regulują w zgodzie z własną tradycją i biorąc pod uwagę, że spełnienie aspiracji narodu polskiego możliwe jest pod warunkiem rozwoju gospodarczego, któremu harmonijnie towarzyszy postęp socjalny i trwały wzrost zatrudnienia, zapewniając wzrost poziomu życia i dobrobytu społecznego, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” potwierdza przekonanie o celowości przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

NSZZ „Solidarność” uważa jednocześnie, że proces włączania Polski do struktur europejskich niesie ze sobą cały szereg wyzwań. Dlatego też rząd RP powinien szczególnie uważnie prowadzić prace przygotowawcze do członkostwa w UE, kontynuując i intensyfikując program reform gospodarczych i społecznych. Członkostwo w Unii Europejskiej od samego początku musi być dobrze wykorzystane dla rozwoju cywilizacyjnego Polski i poprawienia statusu materialnego Polaków. Musi ono również przyczynić się do umocnienia pozycji Polski w Europie, a w szczególności w regionie Europy Środkowej i Wschodniej.

W procesie przygotowania do członkostwa Rząd RP powinien opracować szczegółowy harmonogram działań, które będą podejmowane w poszczególnych dziedzinach gospodarczych i regionach. Harmonogram ten powinien uwzględniać możliwe do wykorzystania środki finansowe dostępne z Unii Europejskiej oraz wskazywać sposoby zapewnienia niezbędnego udziału finansowego ze strony Państwa polskiego. W tym kontekście szczególnie pilne są zmiany prawne i instytucjonalne, aby zapewnić dobre przygotowanie programów, kontrolę wykorzystania środków pomocowych oraz tworzenie polityki rozwoju regionalnego przez władze rządowe i samorządowe.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” wskazuje równocześnie na najważniejsze obszary, w których stanowisko związków zawodowych powinno być uwzględnione:

* proces dostosowywania do standardów socjalnych, istniejących w krajach członkowskich Unii Europejskiej, zwłaszcza ze względu na przystąpienie do Jednolitego Rynku UE, w tym w szczególności sprawy wynikające z przyjęcia przez Polskę Europejskiej Karty Społecznej;

* problem zwalczania bezrobocia i przeciwdziałanie jego powstawaniu, a w szczególności przeciwdziałanie powstawaniu bezrobocia strukturalnego; w tym kontekście niezwykle ważne jest, by reforma szkolnictwa polskiego została sprawnie i szybko przeprowadzona oraz uzupełniona o klarowny program kształcenia ustawicznego – NSZZ „Solidarność” opowiada się w tym miejscu za przyjęciem przez Państwo polskie takiego rozumienia nakładów na szkolnic-

two, naukę i kształcenie ustawiczne, które nada tym nakładom rangę inwestycji strategicznej;

* proces dostosowywania polskiego przemysłu do warunków konkurencji, jakie panują w ramach Jednolitego Rynku UE, przy równoczesnym podnoszeniu poziomu zatrudnienia i polepszania warunków pracy;

* problem przyszłego przystąpienia Polski do Europejskiej Unii Gospodarczej i Monetarnej oraz przyjęcia wspólnej waluty euro; działania te będą miały znaczący wpływ na rynek pracy w Polsce, na warunki życia i pracy polskich pracowników, a także na konkurencyjność polskich przedsiębiorstw i producentów;

* kwestie zmian strukturalnych w polskim rolnictwie oraz reformy Wspólnej Polityki Rolnej UE, w szczególności z uwzględnieniem polityki rozwoju regionów wiejskich i wsi;

* polityka transportowa, zwłaszcza wzajemny dostęp do rynków transportowych oraz modernizacja infrastruktury drogowej, kolejowej, portowej i lotniczej oraz szlaków śródlądowych związanych z rozwojem sieci transeuropejskich.

Sprostanie wyzwaniom w tych obszarach jest warunkiem sukcesu rozszerzenia Unii Europejskiej i leży zarówno w interesie państw kandydujących jak i państw członkowskich. Oczekujemy, że osiągnięcie tego celu, możliwe przy zapewnieniu stabilności gospodarczej, społecznej i politycznej w trakcie wprowadzania czterech swobód jednolitego rynku (swobody przepływu osób i towarów, usług, kapitału) będzie leżało w centrum uwagi instytucji europejskich i będzie istotnie wspierane przez programy wspólnotowe na rzecz rozwoju krajów kandydujących.

Unia Europejska opiera się nie tylko na fundamentach Jednolitego Rynku i wspólnoty politycznej, ale również na zasadzie solidarności. Oznacza to równe dla wszystkich prawa socjalne i solidarne ponoszenie ciężaru transformacji regionów słabiej rozwiniętych. Dlatego też NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się równoprawnego (obok sfery gospodarczej i politycznej) traktowania sfery socjalnej podczas negocjacji z Unią Europejską.

Konieczne jest również – ze względu na specyfikę stosunków własnościowych w Polsce oraz dysproporcje cen ziemi i siły nabywczej społeczeństw – wynegocjowanie podobnie jak w niektórych krajach UE specjalnych przepisów dotyczących obrotu ziemią.

Od Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych i jej organizacji afiliowanych z krajów Unii Europejskiej domagamy się nacisku na instytucje europejskie i rządy krajów członkowskich Unii, w celu pełnego i równoczesnego z akcesją przejścia przez nowych członków dorobku wspólnotowego w dziedzinie socjalnej. Częścią tego dorobku jest dialog społeczny na poziomie europejskim. Wyrażamy przekonanie, że włączenie do tego dialogu organizacji związkowych z krajów kandydujących powinno się odbyć jak najszybciej również w dziedzinie europejskich negocjacji zbiorowych w ramach mandatu EKZZ.

Przyjęcie nowych krajów członkowskich powinno być poprzedzone reformą finansów i instytucji Unii Europejskiej, tak aby sprostać nowej rzeczywistości Unii znacznie poszerzonej

i bardziej zróżnicowanej. Reforma instytucjonalna powinna zmierzać nie tylko do usprawnienia procedur podejmowania decyzji, lecz również do ich demokratyzacji poprzez wzmocnienie struktur przedstawicielskich. Proces reformowania Unii Europejskiej jest zadaniem przede wszystkim obecnym krajów członkowskich. NSZZ „Solidarność” stoi jednak na stanowisku, że kraje z którymi rozpoczęto już negocjacje akcesyjne, w tym Polska, jako żywotnie zainteresowane przyszłym kształtem instytucji europejskich, powinny być w ten proces jak najszybciej włączone. W żadnym razie zaś nie zaakceptujemy nieudolności, obecnego bezwładu i braku woli działania odpowiedzialnych za reformę jako pretekstu do opóźniania rozszerzenia Unii lub zamrażania bądź spowalniania negocjacji.

Uwzględnienie tak nakreślonego stanowiska NSZZ „Solidarność” stworzy solidne podstawy integracji Polski z Unią Europejską, a w konsekwencji możliwości uzyskania przez Polskę na równych prawach bezpośredniego wpływu na kształtowanie nowego porządku europejskiego.

UCHWAŁA KK nr 657/99**ws. zmiany zasięgu działania regionów**

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, działając na podstawie par. 8 ust. 1 pkt. 5 Statutu NSZZ „Solidarność” oraz w oparciu o uchwałę KK nr 642/98, podejmuje decyzję o zmianie zasięgu działania niżej wymienionych regionów:

1. Wielkopolskiego i Piłskiego, rozszerzając obszar Regionu Wielkopolskiego o gminy: Wapno i Damasławek z powiatu wągrowieckiego w woj. wielkopolskim.

2. Wielkopolska i Konińskiego, rozszerzając obszar Regionu Wielkopolskiego o gminę Witkowo z powiatu gnieźnieńskiego w woj. wielkopolskim.

3. Wielkopolskiego i Leszczyńskiego, rozszerzając obszar Regionu Wielkopolskiego o gminę Przemęt z powiatu wolsztyńskiego w woj. wielkopolskim.

4. Ziemi Łódzkiej i Piotrkowskiego, rozszerzając obszar Regionu Ziemi Łódzkiej o gminy: Dłutów z powiatu pabianickiego w woj. łódzkim, Rzaśnia i Sulmierzyce z powiatu pajęczańskiego w woj. łódzkim.

5. Środkowo-Wschodniego i Chełmskiego, rozszerzając obszar Regionu Środkowo-Wschodniego o gminy: Cyców z powiatu łęczyńskiego w woj. lubelskim, Sosnowica z powiatu parczewskiego w woj. lubelskim.

6. Świętokrzyskiego i Częstochowskiego, rozszerzając obszar Regionu Świętokrzyskiego o gminy: Secomin, Radków, Moskorzew z powiatu włoszczowskiego w woj. świętokrzyskim.

7. Świętokrzyskiego i Piotrkowskiego, rozszerzając obszar Regionu Świętokrzyskiego o gminy: Fałków z powiatu koneckiego i Kluczewsko z powiatu włoszczowskiego w woj. świętokrzyskim.

8. Toruńskiego oraz Kujaw i Ziemi Dobrzyńskiej, rozszerzając obszar Regionu Toruńskiego o gminę Zbójno z powiatu golubsko-dobrzyńskiego w woj. kujawsko-pomorskim.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Z PRAC

KOMISJI KRAJOWEJ

Niniejsza uchwała stanowi podstawę do niezwłocznego wpisania organizacji zakładowych z wyżej wymienionych gmin i powiatów do regionalnych rejestrów organizacji zakładowych w regionach obejmujących swym działaniem, na podstawie niniejszej uchwały, ich teren.

Zarejestrowanie tych organizacji zakładowych w wyżej wymienionych regionach skutkuje jednoczesnym ich wyrejestrowaniem z dotychczasowych regionów ze wszystkimi tego konsekwencjami.

Region rejestrujący organizacje zakładowe jest zobowiązany do poinformowania pracodawców, których ww. organizacje zakładowe obejmują swoim działaniem, o zmianie władz nadrzędnych organizacji zakładowych.

UCHWAŁA KK nr 658/99**ws. powołania zespołu do rozpoznania problemu w powiecie zambrowskim**

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” powołuje zespół w składzie: Jerzy Langer - Zastępca Przewodniczącego KK Jerzy Lach - członek KK Bogusław Olszewski - członek KK Zadaniem zespołu jest analiza sytuacji w powiecie zambrowskim w związku z kontrowersjami dotyczącymi wniosku o zmianę zasięgu działania regionów Mazowieckiego i Biaostockiego, złożonego do Komisji Krajowej przez organizacje związkowe z terenu powiatu zambrowskiego w województwie podlaskim. Po rozeznaniu sprawy zespół przedłoży sprawozdanie na najbliższym posiedzeniu Komisji Krajowej.

VII Regionalne zawody wędkarskie o Puchar Przewodniczącego Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”

Dnia 22 maja br. nad brzegiem rzeki Narw w okolicach Tykocina miały miejsce VII Regionalne Zawody Wędkarskie o Puchar Przewodniczącego Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” – Józefa Mozolewskiego.

Do współzawodnictwa zgłosiło się 8 trzyosobowych drużyn. Nad poprawnym przebiegiem konkursu czuwał sześciu sędziów. Organizacyjną stroną zawodów zajęli się pracownicy Z.R. oraz kierownik działu organizacyjnego Mieczysław Marciniowicz, a także skarbnik Henryk Łupinski. Medyczną pieczę sprawowała pielęgniarka Walentyna Sawko, a nad całością czuwał przewodniczący Józef Mozolewski. Zawody rozpoczęły się o godz. 6.30. Sędzia główny Bogdan Kowalewski zapoznał wszystkich uczestników z programem zawodów i regulaminem PZW. Konkurs odbywał się w dwóch turach. W przerwie między etapami organizator – Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” – zapewnił ciepły posiłek (bigos, kielbaski) oraz napoje.

O godz. 16.30 sędzia dał sygnał do zakończenia połowu.

O kolejności zajętych miejsc zdecydowała waga złowionych ryb.

Drużynowo poszczególne miejsca zajęli:

1. FPiU „Bison-Biał” SA

1. Zakład Telekomunikacji Białystok

3. Zakład Energetyczny Białystok

4. ZNTK Łapy

5. „Fasty” SA Białystok

6. Wodociągi Białostockie

7. Zarząd Regionu Białystok

8. Wigierski Park Narodowy Suwałki

Indywidualnie I miejsce zajął Jarosław Koniuch (Zakład Telekomunikacji w Białymstoku),

II – Adam Łapiński (FPiU „Bison-Biał” SA),

III – Roman Leszczuk (Zakład Energetyczny Białystok).

Największą rybę (jaź – 1 kg) złowił Jerzy Wilman (Zakład Energetyczny).

Wszyscy zawodnicy otrzymali puchary i dyplomy. Zwycięzcy ponadto uhonorowani zostali atrakcyjnymi nagrodami rzeczowymi w postaci sprzętu wędkarskiego.

Drużyna, która zdobyła I miejsce (FPiU „Bison-Biał”) będzie reprezentować Zarząd Regionu Białystok w VII Ogólnopolskich Zawodach Wędkarskich im. Jana Frączka o Puchar Przewodniczącego Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” – Mariana Krzaklewskiego.

Bicie wielkiego Dzwonu

Od kilku już lat Święta Woda stała się miejscem modlitwy dla związku zawodowego NSZZ „Solidarność” i to tu corocznie członkowie Związku uczestniczą w drodze krzyżowej i mszy Świętej. W dniu 30 maja br. O godz. 18 w Świętej Wodzie koło Wasilkowa odbyła się uroczysta Msza Święta odprawiona przez arcybiskupa Stanisława Szymeckiego i trzech celebransów. We mszy uczestniczyło 17 pocztów sztandarowych, władze wojewódzkie, powiatowe i władze miasta, a także liczne rzesze wiernych. Głównym celem tej uroczystości było poświęcenie trzech dzwonów, a w szczególności dzwonu ufundowanego przez Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”. Już rok temu, po ogłoszeniu przez kustosa sanktuarium ks. Alfreda Butwiłowskiego o budowie dzwonów, władze związku bez namysłu podjęły decyzję sfinansowania jednego z nich. Na tym największym ważącym 550 kg dzwonie imienia

Jana Pawła II obok słów Ojca Świętego „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi” wyryto także imiona trzech kapelanów Solidarności ks. Jerzego Popiełuszki, ks. Stanisława Suchowolca i ks. Wojciecha Pełkowskiego. Arcybiskup Stanisław Szymekki dokonał aktu poświęcenia, po czym wszystkie dzwony rozdzwoniły się. Pierwszym, który wydobył dźwięk z dzwonu Solidarności był Przewodniczący Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” Józef Mozolewski. Słowo Boże wygłosił kapelan „Solidarności” ks. Andrzej Rogoziński. Po mszy głos zabrał Przewodniczący Józef Mozolewski. Nadmieniał, iż owy dzwon jest symbolem – pomnikiem przypominającym nam kapelanów solidarności, którzy w tym trudnym okresie dla Związku nie oszczędzili sił w jego obronie. (JG)

Dom Pielgrzyma

Jako proboszcz parafii p.w. Św. Stanisława Kostki w Warszawie i duszpasterz Ludzi pracy Archidiecezji warszawskiej zwracam się z serdeczną prośbą o pomoc w zakończeniu budowy Domu Pielgrzyma im. Sługi Bożego Księdza Jerzego Popiełuszki.

Od męczeńskiej śmierci Sługi Bożego Ks. Jerzego Popiełuszki do Jego grobu pielgrzymują dziesiątki tysięcy pątników z całej Polski i ze wszystkich państw świata. Dotychczas odwiedziło to miejsce ponad 13 milionów pielgrzymów. Przybývają tu do miejsca, które upamiętnia czas walki o wolność Polaków oraz solidarność ich serc i umysłów. Tutaj, w Kościele p.w. Św. Stanisława Kostki, modlą się nie tylko w intencjach osobistych, ale o pomyślność Ojczyzny. Bardzo często do grobu Ks. Jerzego przybývają członkowie NSZZ „Solidarność”, ponieważ dostrzegają w Nim swojego nauczyciela i orędownika. W modlitwie szukają odpowiedzi na trudne pytania o kształt i los Polski oraz o własny udział w życiu publicznym.

Parafia p.w. Św. Stanisława Kostki serdecznie wita wszystkich pielgrzymów. Ale nie może sprostać wszystkim ich potrzebom. Dlatego w 1992 r. rozpoczęto budowę Domu Pielgrzyma. prace budowlane są za-

awansowane w znacznym stopniu. Pozostały najkosztowniejsze prace wykończeniowe.

Chcielibyśmy, aby Dom Pielgrzyma im. Sługi Bożego Księdza Jerzego Popiełuszki zaspakajał podstawowe potrzeby pielgrzymów – planujemy bazę noclegową na 50 osób, zorganizujemy zaplecze gastronomiczne, stworzymy warunki do przygotowania tak potrzebnej obsługi przewodnickiej. Ale nie chcemy ograniczać funkcjonowania Domu Pielgrzyma tylko do tych podstawowych funkcji. Pragnęlibyśmy, aby ten dom stał się miejscem żywej myśli publicznej i religijnej. Sala na 300 osób (wraz z mniejszymi salami) stwarzają możliwości organizowania sympozjów, konferencji otwartych wykładów, imprez artystycznych oraz spotkań religijno – formacyjnych dla Duszpasterstwa Ludzi Pracy.

Dlatego zwracamy się z gorącą prośbą o wsparcie naszego dzieła. Za każdą formę pomocy z góry serdecznie dziękujemy.

Konto parafii: INVEST BANK O. Warszawa 16801248-4167-27003-163

Z wyrazami szacunku

**Proboszcz Parafii
Św. Stanisława Kostki
Ks. Zygmunt Malecki**

Powszechne Towarzystwo Emerytalne Zurich Solidarni w Białymstoku ma siedzibę w budynku Zarządu Regionu Białystok NSZZ „Solidarność” przy ulicy Suraskiej 1. Informacje nt. przystąpienia do PTE można uzyskać w każdej większej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”, w Zarządzie Regionu od licencjonowanych menadżerów oraz bezpośrednio u dyrektora regionalnego Mirosława Markowskiego – e-mail: miroslaw.markowski@zurich.com.

Tel. 742-32-46 w. 310, 742-06-23; Fax 742-32-48.

Akwizycję na rzecz PTE Zurich Solidarni prowadzą także agenci i akwizytorzy z firmy ubezpieczeniowej Zurich Handlowy.

Rozpoczęła już działalność bezpłatna infolinia dla potencjalnych klientów (0 800 369 369). Działa też już nasza strona internetowa:

(<http://www.zurich.solidarni.pl>).

1. Organem właściwym do wyrażenia zgody na wypowiedzenie lub rozwiązanie stosunku pracy z członkiem zarządu zakładowej organizacji związkowej lub jej komisji rewizyjnej, a także zgody na niekorzystną dla nich zmianę treści stosunku pracy jest zarząd zakładowej organizacji związkowej, a więc organ, który niezależnie od swej nazwy wykonuje funkcje zarządzenia sprawami związku.

2. Funkcję zarządu w organizacjach zakładowych NSZZ „Solidarność” sprawuje komisja zakładowa, chyba, że kompetencje do wyrażania wyżej wspomnianej zgody przekazała w całości bądź w części powołanemu przez siebie prezydium.

3. Niewybranie do składu prezydium komisji zakładowej pozostaje bez wpływu na zakres ochrony prawnej przysługującej członkom komisji zakładowej.

Przewodniczący SSN: Andrzej Kijowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Kazimierz Jaśkowski.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 1997 r. sprawy z powództwa Ewy F. przeciwko Powszechnej Spółdzielni Spożywców „S.” w K. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej z dnia 19 grudnia 1996 r. [...]

oddalił kasację.

Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Oświęcimiu wyrokiem z dnia 15 maja 1996 r. [...], orzekając w sprawie trzeci raz, uznał za bezskuteczne wypowiedzenie warunków pracy dokonane powódce Ewie F. w dniu 30 grudnia 1993 r. przez pozwaną Powszechną Spółdzielnię Spożywców „S.” w K. i zasądził na rzecz powódki kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego. W uzasadnieniu tego orzeczenia Sąd Rejonowy stwierdził, że z powodu słabych wyników ekonomicznych sklepu [...], w którym zatrudniona była m.in. powódka, zarząd pozwanej Spółdzielni zmienił kierownictwo sklepu, a nowy kierownik dobrał sobie personel według własnego uznania, ograniczając zatrudnienie z 15 do 13 osób. Wśród wybranych były jedynie trzy osoby z dotychczasowej obsady sklepu, chociaż pozostałe pracownice otrzymały zatrudnienie w innych placówkach Spółdzielni. Powódce, obowiązanej wcześniej jedynie do obsługi klientów oraz sklepowej kasy, zaoferowano natomiast jednoosobową, a więc w pełni samodzielną i kompleksową pracę sprzedawcy w kiosku [...] (blaszanym pawilonie).

Jako bezpośrednią przyczynę dokonane go powódce wypowiedzenia warunków pracy, pozwana podała zmianę kierownictwa i personelu sklepu [...] oraz brak ich akceptacji na pozostanie zainteresowanej na dotychczasowym stanowisku. Jednakże brak wspomnianej akceptacji nie może być

97.12.02 wyrok SN I PKN 324/97 OSNAP 1998/19/570

– z uzasadnieniem

– zdaniem Sądu pierwszej instancji – traktowany jako ekonomiczna przyczyna w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o grupowych zwolnieniach, a tym samym wobec powódki, będącej członkiem zarządu działającej w Spółdzielni komisji zakładowej NSZZ „Solidarność”, nie znajduje zastosowania art. 6 ust. 1 tej ustawy, zezwalający na dokonanie funkcyjnym działaczom związkowym wypowiedzenia ich warunków pracy lub płacy. Tymczasem obowiązki powódki w sklepie [...] i w kiosku [...] znacznie różniły się swym zakresem. Wprawdzie powódka miała formalnie zajmować nadal to samo stanowisko starszego sprzedawcy, lecz w kiosku byłaby jedynym pracownikiem, więc z tego już tylko powodu zakres jej pracowniczych powinności ulegał poważnemu rozszerzeniu o czynności, których nie wykonywała na poprzednim stanowisku. W kiosku uległy również pogorszeniu warunki, w których praca ta miała być wykonywana.

Sąd Rejonowy uznał też, że nie ma podstaw do kwestionowania powódce statusu członka zarządu zakładowej organizacji związkowej i związanej z tym szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy przewidzianej w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. W skład komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” w pozwanej Spółdzielni została powódka wybrana na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym w dniu 29 stycznia 1992 r. Wprawdzie nie weszła ona w skład trzyosobowego prezydium komisji zakładowej, ale z protokołu wspomnianego zebrania nie wynika, iżby komisja przekazała prezydium jakiegokolwiek swoje kompetencje. W świetle zebranych w sprawie dowodów nie można też przyjąć, że w działaniu komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” przy pozwanej Spółdzielni ukształtowała się trwała praktyka rozpatrywania spraw pracowniczych wyłącznie przez prezydium komisji. Poza tym statut NSZZ „Solidarność” stanowi, że sprawy te należą do właściwości komisji zakładowej, która może powołać prezydium, przekazując mu część swoich kompetencji. Takiej cesji uprawnień w sprawach pracowniczych, na rzecz swego prezydium, komisja zakładowa działająca w Spółdzielni jednakże nie dokonała. Dlatego na dokonanie niekorzystnej dla powódki zmiany warunków pracy pozwana powinna mieć zgodę komisji zakładowej, a dysponuje jedynie ustną zgodą jej ówczesnego przewodniczącego.

Rewizję pozwanej Spółdzielni od tego orzeczenia oddalił Sąd Wojewódzki – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymostku – Białej wyrokiem z dnia 19 grudnia

1996 r. [...]. Akceptując ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji oraz ich prawną kwalifikację, Sąd Wojewódzki podkreślił, że szczególna ochrona trwałości stosunku pracy członka zarządu zakładowej organizacji związkowej, przewidziana w art. 32 ustawy z dnia 23 maja 1991 r., nie znajduje zastosowania w sytuacji określonej przez art. 6 ust. 1 ustawy z 28 grudnia 1989 r. Rozstrzygnięcie przedmiotowego sporu zależało więc w istocie od ustalenia, czy wypowiedzenie powódce warunków pracy nastąpiło wyłącznie z przyczyn wskazanych w art. 1 ust. 1 powołanej ostatnio ustawy. W tej kwestii Sąd Wojewódzki zgodził się z poglądem wyrażonym w motywach wyroku pierwszoinstancyjnego, że strona pozwana przeprowadziła wprawdzie racjonalizację zatrudnienia w sklepie [...], lecz nie była to wyłączna przyczyna dokonanego powódce wypowiedzenia zmieniającego, co jasno wynika z pisma Spółdzielni skierowanego w tej sprawie do komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” w dniu 17 listopada 1993 r. Jakkolwiek odpowiadając na pozew w dniu 23 lutego 1994 r. Spółdzielnia wskazała ponadto jako przyczynę tego wypowiedzenia również zmniejszenie liczby pracowników, ale jeśli zważyć na fakt, że wszystkie osoby zatrudnione wcześniej w sklepie [...] znalazły pracę w innych placówkach Spółdzielni, to najszerzej nawet pojęta racjonalizacja zatrudnienia była w najlepszym razie co najwyżej współprzyczyną spomego wypowiedzenia zmieniającego.

Sąd Wojewódzki podzielił również ocenę Sądu pierwszej instancji co do pogorszenia warunków pracy powódki. W sklepie [...] powinności powódki sprowadzały się de facto do obsługi klientów, a w przeważającej mierze do pracy w kasie. W sklepie, zatrudnionym wraz z kierownikiem i dwoma zastępcami łącznie 15 osób, znajdowały się wózki do transportu towarów, a powódka nie dokonywała też zamówień, ani nie prowadziła rozliczeń lub innej dokumentacji. Od 1 kwietnia 1994 r. powódka miała natomiast rozpocząć pracę w kiosku spożywczym typu „blaszak” i prowadzić go samodzielnie, będąc odpowiedzialną za zamawianie towarów, ich przyjmowanie oraz ewidencjonowanie, a także za sporządzanie raportów i rozliczeń finansowych. Warunki pracy w kiosku były zaś takie, że najpierw został zamknięty przez Sanepid, a następnie jego aktualny właściciel zdecydował o rozbiórce obiektu. Wypowiedzenie zmieniające spowodowało więc zmianę miejsca pracy powódki, a także poszerzenie zakresu jej obowiązków i modyfikację charakteru wykonywanej pracy.

Sąd Wojewódzki podkreślił wreszcie, że uprawnienia do wyrażenia ustnej zgody na wypowiedzenie powódce warunków pracy nie miał ówczesny przewodniczący organizacji związkowej. Stanowisko w tej sprawie w formie pisma z uzasadnieniem powinna wyrazić komisja zakładowa NSZZ „Solidarność”, która kompetencji do załatwiania spraw pracowniczych nie przekazała wyłonionemu z siebie prezydium. Przy ocenie, czy powódka była członkiem zarządu zakładowej organizacji związkowej w rozumieniu art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych nie może zresztą rozstrzygać nazwa, tylko statutowe kompetencje danego organu związkowego, a te zostały w wyroku pierwszoinstancyjnym ustalone prawidłowo.

Kasację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pozwanej, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie art. 32 ust. 2 ustawy o związkach zawodowych, polegające na ustaleniu, że w organizacji związkowej powódki nie funkcjonował „zarząd” w rozumieniu powołanej ustawy, a jedynie „prezydium” i „plenum”, które nie posiadały skonkretyzowanych kompetencji, a ponadto naruszenie przepisów postępowania przez ograniczenie dowodu z przesłuchania stron do przesłuchania jedynie strony powodowej, wskutek czego nie doszło do wyjaśnienia rzeczywistej przyczyny wypowiedzenia powódce warunków pracy i przez dowolną ocenę dowodów doprowadziło Sąd drugiej instancji do niezastosowania art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. Wskazując na powyższe zarzuty pozwana domagała się uchylenia wyroku Sądu Wojewódzkiego i przekazania mu sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej podniesiono, że w organizacji związkowej, której członkiem była powódka nie występował organ zwany zarządem, a w sprawach rozstrzyganych zwykle przez taki organ w innych organizacjach decydowało prezydium bądź inne nieformalne gremia. Przesłuchiwanie w sprawie kolejni przewodniczący NSZZ „Solidarność” przy pozwanej Spółdzielni składali sprzeczne zeznania i nie wiedzieli, „czy zarząd w ogóle istniał, czy prezydium stanowiło zarząd lub czy też zarząd to było plenum związku”. Sąd Wojewódzki dokonał więc błędnej subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod przepis art. 32 ust. 2 ustawy związkowej, dotyczący jedynie ochrony członków zarządu organizacji zakładowej. Sąd drugiej instancji nie wyjaśnił też rzeczywistych przyczyn wypowiedzenia powódce warunków pracy. Tymczasem protokół [...] z posiedzenia zarządu

pozwaną Spółdzielni w dniu 14 września 1993 r. jednoznacznie wskazuje, że zmiana personelu w sklepie [...] była spowodowana wyłącznie potrzebą racjonalizacji zatrudnienia. Podnoszone przez Sąd przyczyny z pisma pozwanego skierowanego w dniu 17 listopada 1993 r. do zakładowej organizacji związkowej „nie były współprzyczynami, a jedynie rozwinięciem słownym tej jedynej, związanej z racjonalizacją zatrudnienia”. Sąd Wojewódzki nie starał się nawet czynić w tym zakresie ustaleń zgodnie z art. 65 § 1 KC i dlatego nie dostrzegł też, że pismo z dnia 17 listopada 1993 r. nie było podpisane przez dwóch członków zarządu. W konsekwencji doprowadziło to do bezzasadnego niezastosowania w sprawie przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grupowych zwolnieniach, wyłączającego szczególną ochronę funkcyjnych działaczy związkowych.

W piśmie procesowym z dnia 7 listopada 1997 r. powódka wniosła o „obalenie wniosku kasacyjnego” strony skarżącej, zwracając uwagę na swą szczególnie trudną sytuację finansową spowodowaną pozostawaniem bez pracy od dnia 1 kwietnia 1994 r. i toczeniem przez cztery lata sporu sądowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu. Jako chybiony trzeba w szczególności ocenić zarzut niewyjaśnienia przyczyn wypowiedzenia powódce warunków pracy. W toku prawie czteroletniego, a więc wyjątkowo długotrwałego postępowania, Sady obu instancji zgromadziły w sprawie bardzo obszerny materiał dowodowy, obejmujący również – wbrew twierdzeniu wnoszącego kasację – dowód z przesłuchania w dniu 8 listopada 1994 r. w charakterze strony Zofii K. – prezesa zarządu pozwaną Spółdzielni. Materiał ten odnosi się do wszystkich aspektów sprawy istotnych dla jej rozstrzygnięcia i został oceniony w sposób nie sprzeciwiający się zasadzie swobodnej oceny dowodów. Sąd Wojewódzki miał pełne podstawy do twierdzenia, że wprawdzie z poprzedniej obsady sklepu [...] utrzymały się po zmianie jego kierownika jedynie 3 osoby, a ogólna liczba zatrudnionych zmniejszyła się z 15 do 13 pracowników, lecz wszystkie pozostałe pracownice, tzn. nie włączone do nowej załogi tego sklepu, zostały przeniesione do innych jednostek organizacyjnych Spółdzielni. Nie była to więc redukcja, ale reorganizacja, czy też racjonalizacja zatrudnienia, spowodowana nie tyle dążeniem do poprawy ekonomicznych wyników sklepu [...], ile pozostawieniem jego nowemu kierownikowi pełnej swobody w doborze personelu i brakiem zgody tegoż personelu na objęcie powódki umową o wspólnej odpowiedzialności za mienie powierzone pracownikom z obowiązkiem wyliczenia się. Wypowiedzenie powódce warunków pracy nie można zatem ocenić jako dokonane wyłącznie z przestank

określonych w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 ze zm.), tym bardziej, iż umowa o współodpowiedzialności materialnej nie stanowi dla przedsiębiorstw obrotu towarowego jedynej formy dochodzenia od pracowników kompensacji szkody w powierzonym im mieniu. Pozwana mogła też poza sklepem [...] zaoferować powódce pracę równorzędną pod względem charakteru i warunków jej wykonywania.

Brak zgody nowego personelu sklepu [...] na dalsze zatrudnianie w nim powódki, jako współprzyczynę konieczności wypowiedzenia jej warunków pracy, wskazał zresztą zarząd pozwaną Spółdzielni w piśmie z dnia 17 listopada 1993 r., w którym o swym zamiarze poinformował komisję zakładową NSZZ „Solidarność”. Pismo to wszczyła procedurę spornego wypowiedzenia zmieniającego, więc Sąd Wojewódzki słusznie przypisał mu decydujące znaczenie pomimo – co zarzuca wnoszący kasację, a co w sprawach pracowniczych jest standardem – podpisania go tylko przez jednego członka zarządu, skądinąd prezesa, czyli kierownika zakładu pracy. Argument pracodawcy o zamierzonej racjonalizacji zatrudnienia, polegającej na jego zmniejszeniu między innymi o 2 osoby w sklepie [...] powołał Sąd Wojewódzki za odpowiedź na pozew i w tym celu nie musiał – jak tego oczekuje wnoszący kasację sięgać ponadto do protokołu [...] z posiedzenia zarządu pozwaną w dniu 14 września 1993 r. Wspomniane zamierzenie racjonalizacyjne uznał jednak Sąd Wojewódzki „co najwyżej” za współprzyczynę wypowiedzenia powódce warunków pracy, która to ocena jest nieporównanie bardziej przekonująca niż zaprezentowany w kasacji pogląd, że jedyłą przyczyną była wynikająca z protokołu posiedzenia zarządu w dniu 14 września 1993 r. – racjonalizacja zatrudnienia, która w piśmie skierowanym w dniu 17 listopada 1993 r. do komisji zakładowej doznała jedynie „słownego rozwinięcia”.

Jeżeli w przedmiotowej sprawie nie znalazł zastosowania przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r., to na dokonanie niekorzystnej dla powódki jednostronnej zmiany warunków jej pracy pozwana powinna uzyskać zgodę zakładowej organizacji związkowej. Powódka była bowiem członkiem komisji zakładowej działającego w Spółdzielni NSZZ „Solidarność” i z tego tytułu podlegała szczególnej ochronie trwałości stosunku pracy przewidzianej w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234 ze zm.). Powołany przepis stanowi wprawdzie, że wspomniana zgoda ma być wyrażona przez „zarząd zakładowej organizacji związkowej”, ale wymaganie to nie odnosi się do nazwy, tylko do funkcji speł-

nianych przez kompetentny organ związkowy. Powinien to więc być organ, który niezależnie od swej nazwy realizuje w danej organizacji związkowej funkcję zarządzania jej sprawami.

Tak rozumianą funkcję zarządu w organizacjach zakładowych NSZZ „Solidarność” pełni w myśl § 26 statutu komisja zakładowa, która może powołać swoje prezydium przekazując mu część własnych kompetencji. Prezydium jest zatem fakultatywnym organem wykonawczym komisji zakładowej o kompetencjach zależnych od jej każdorazowej uchwały. Pomimo wyłonienia prezydium, może więc komisja zakładowa zachować dla siebie działającej in gremio (in pleno), a więc w pełnym składzie, kompetencję do wyrażania wobec pracodawcy stanowiska w sprawach zamierzonego przezeń rozwiązania lub zmiany treści umowy o pracę zarówno wobec ogółu reprezentowanych pracowników, jak też tylko np. wobec członków komisji zakładowej i (lub) członków komisji rewizyjnej. Szczególna ochrona trwałości stosunku pracy funkcyjnych członków związku przysługuje jednak z tytułu uczestnictwa w zarządzaniu sprawami związkowymi lub z tytułu sprawowania wewnątrzwiązkowej kontroli nad sprawowaniem owego zarządu, a więc niezależnie od tego, czy powołane zostało prezydium komisji zakładowej i jakie przydzielono mu kompetencje. Innymi słowy, wspomniana ochrona przysługuje również tym spośród członków komisji zakładowej, którzy nie są równocześnie członkami jej prezydium. Popaść w konflikt z pracodawcą, a tym samym potrzebować szczególnej ochrony trwałości stosunku pracy, można bowiem przy okazji realizowania każdej ze związkowych kompetencji.

O zgodę na wypowiedzenie lub rozwiązanie stosunku pracy z członkiem komisji zakładowej, względnie z członkiem zakładowej komisji rewizyjnej, a także na niekorzystną dla nich zmianę treści stosunku pracy, musi więc pracodawca wystąpić do komisji zakładowej. Jednakże skuteczna będzie również zgoda udzielona przez prezydium komisji zakładowej, gdyż pracodawca nie jest upoważniony do badania zasad podziału związkowych kompetencji pomiędzy komisją i jej prezydium, a domniemanie przemawia za działaniem organów związku zgodnie z jego wewnętrznym prawem. Pracodawca nie może natomiast poprzestać na zgodzie udzielonej mu w jakiegokolwiek formie przez przewodniczącego komisji zakładowej.

Z wyżej podanych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 39312 KPC orzekł, jak w sentencji. ■

Wyrok SN I PKN 158/97 OSNAP 1998/7/212 – z uzasadnieniem

Oceny niemożliwości lub niecelowości przywrócenia do pracy (art. 45 § 2 KP) pracownicy, której umowę o pracę wypowiedziano w czasie urlopu wychowawczego z powodu likwidacji jej stanowiska pracy, dokonuje się z uwzględnieniem, że po zakończeniu tego urlopu ma ona prawo powrotu do pracy na stanowisko równorzędne, a nie to samo (§ 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie urlopów i zasiłków wychowawczych, Dz. U. Nr 60, poz. 277).

*Przewodniczący SSN: Walerian Sane-
tra (sprawozdawca), Sędziowie SN: Ja-
dwiga Skibińska-Adamowicz, Andrzej
Wasilewski.*

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 15 maja 1997 r. sprawy z powództwa Ireny B. przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowo-Uługowemu „D.” Spółka z o.o. w D. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji strony pozwanej od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 10 stycznia 1997 r. [...]

oddalił kasację.

Pozwane Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uługowe „D.” Spółka z o.o. w D. wniosło kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu z dnia 10 stycznia 1997 r. [...], którym Sąd ten oddalił apelację tego przedsiębiorstwa od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Wągrowcu z dnia 11 września 1996 r. [...] w sprawie z powództwa Ireny B. o przywrócenie do pracy. W kasacji jako przedmiot zaskarżenia wskazano także – wbrew zasadzie wyrażonej w art. 392 § 1 KPC – wyrok Sądu pierwszej instancji. Wyrokiem tym Sąd ten przywrócił powódkę do pracy w pozwanym przedsiębiorstwie na warunkach pracy i płacy „jak przed rozwiązaniem z nią umowy o pracę”.

Zaskarżonym wyrokiem strona pozwana zarzuciła naruszenie prawa materialnego, „które przez błędną jego wykładnię skutkowało wydaniem rażąco niesłusznego orzeczenia o przywróceniu powódki Ireny B. do pracy na warunkach pracy i płacy jak przed rozwiązaniem z nią umowy o pracę”. Zdaniem wnoszącego kasację – według jego słów – „należałoby oprzeć się na treści art. 45 § 2 Kodeksu pracy, czego Sąd II instancji nie uczynił naruszając tym samym prawo materialne

i to w sposób rażący”. „Stanowisko powódki zostało zlikwidowane i nie istnieje tak jak cała działalność pozwanego w młynie w D., który wrócił na mocy decyzji administracyjnej do pierwotnych właścicieli”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna. Zarówno Sąd pierwszej, jak i Sąd drugiej instancji – jakkolwiek przy przyjęciu innego uzasadnienia niż Sąd Pracy – uznały, że wypowiedzenie umowy o pracę powódce (pismem z dnia 24 maja 1996 r.) zostało dokonane z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umów o pracę. Ustalenia tego nie kwestionuje skarga kasacyjna, gdyż jako podstawę żądania uchylecia wyroku Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (a także wyroku Sądu pierwszej instancji) wskazuje przepis art. 45 § 2 KP, który ma zastosowanie tylko wtedy, gdy ustalone zostanie, że wypowiedzenie umowy o pracę jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę. Sąd Najwyższy związany jest zaś zakresem żądań wynikających ze wskazanej w kasacji podstawy zaskarżenia i jej uzasadnienia, gdyż w myśl art. 39311 KPC rozpoznaje on sprawę w granicach kasacji (z urzędu pod rozwagę bierze jedynie nieważność postępowania), te zaś wyznaczone są zwłaszcza przez przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, a także sformułowane w niej wnioski (art. 3933 KPC).

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie rozważał wprawdzie możliwości zastosowania w sprawie powódki Ireny B. przepisu art. 45 § 2 KP – gdyż żądanie idące w tym kierunku nie zostało przez stronę pozwaną przedstawione w apelacji (błędnie nazwanej rewizją) – pośrednio jednakże przyjął ustalenia, jakie zostały poczynione przez Sąd pierwszej instancji, a są one istotne dla oceny, czy w miejsce przywrócenia do pracy powinno być zasądzone odszkodowanie. W tym zakresie Sąd ten w szczególności stwierdził, że wprawdzie strona pozwana zwróciła byłym właścicielom młyn w D., lecz wkrótce potem (dnia 26 czerwca 1996 r.) otworzyła młyn zhożowy w G., wobec czego jej sytuacja gospodarza i technologiczna nie uległa znacznej zmianie (pogorszeniu). Odrzucony przy tym stał zarzut pozwanego, że zlikwidowano stanowisko powódki, a jej prace wykonuje się obecnie przy pomocy komputera. Powódka oprócz zawodu laborantki ma również wykształcenie w zawodzie mły-

narza, a także była kasjerką, wobec czego może być nadal zatrudniona na innym stanowisku niż laborantka. Te ustalenia faktyczne nie zostały w istocie zakwestionowane w kasacji, w tym znaczeniu, że są one elementem faktycznej podstawy rozstrzygnięcia, a Sąd Najwyższy rozstrzygając sprawę orzeka bez badania tej podstawy, chyba że postawiony zostanie zarzut naruszenia prawa procesowego (które mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy) i w ten pośredni sposób pod znakiem zapytania zostaną postawione ustalenia o charakterze faktycznym. W kasacji nie przedstawiono zarzutów naruszenia przepisów postępowania, a to oznacza, że ustalona w zaskarżonym wyroku faktyczna podstawa rozstrzygnięcia jest dla Sądu Najwyższego wiążąca, a poszczególne elementy tak ustalonego stanu faktycznego nie mogą być przez ten Sąd inaczej ocenione, niż jak to znalazło bezpośrednio wyraz w ustaleniach Sądu pierwszej instancji i następnie – pośrednio – w rozstrzygnięciu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Oznacza to brak podstaw do przyjęcia, iż w sprawie powinien być zastosowany przepis przewidujący, że sąd pracy może nie uwzględnić żądania pracownika uznania wypowiedzenia za bezskuteczne lub przywrócenia do pracy (zasadzając odszkodowanie), jeżeli ustali, że uwzględnienie takiego żądania jest niemożliwe lub niecelowe (art. 45 § 2 KP). Wniosek taki jest tym bardziej uzasadniony jeżeli zważyć, że powódka przebywa na urlopie wychowawczym, zaś zgodnie z § 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 maja 1996 r. w sprawie urlopów i zasiłków wychowawczych (Dz. U. Nr 60, poz. 277) pracodawca jest obowiązany dopuścić pracownicę po zakończeniu urlopu wychowawczego do pracy nie na takim samym stanowisku jak poprzednie, lecz jedynie na stanowisku równorzędnym z zajmowanym przed rozpoczęciem urlopu lub na innym stanowisku odpowiadającym jej kwalifikacjom zawodowym, za wynagrodzeniem nie niższym od wynagrodzenia za pracę przysługującego w dniu podjęcia pracy na stanowisku zajmowanym przed tym urlopem.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 39312 KPC orzekł jak w sentencji. ■

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”
Uniwersytetu w Białymstoku
ul. M.C. Skłodowskiej 15

Szanowny Panie Premierze

Wyborcy, którzy głosowali na AWS niecierpliwie oczekują na realizację jej programu wyborczego, którego głównymi założeniami było uwłaszczenie społeczeństwa oraz polityka prorodzinna.

Uchwalenie przez Sejm oraz wprowadzenie w życie czterech ważnych i trudnych do realizacji reform społecznych żadną miarą nie zwalnia Pana premiera od realizacji wspomnianych wyżej punktów programu wyborczego AWS.

Poselski projekt ustawy, dotyczącej powszechnego uwłaszczenia, już długo oczekuje na opinię Rządu i w tej sprawie rola Pana premiera jest decydująca.

Zwracamy się więc z apelem, aby niezwłocznie spowodował Pan premier rozpatrzenie przez Rząd poselskiego projektu ustawy o powszechnym uwłaszczeniu. Wiedząc, że projekt ten jest zgodny z założeniami programu wyborczego AWS, nie wątpimy, że opinia Rządu będzie pozytywna.

Z przykrością śledzimy spadek popularności Rządu w sondażach opinii społecznej, co może być konsekwencją prowadzenia przez Rząd, pracującego pod Pana kierownictwem, polityki uwłaszczeniowej, która eksponuje interesy tylko niektórych grup społecznych, kosztem całego narodu.

W imieniu KZ NSZZ „S”
Przewodnicząca
dr Krystyna Śmiało

GAZETA
współczesna

**zawsze
dociera
do wszystkich**

OŚRODEK SZKOLENIOWY OLC ZARZĄDU REGIONU BIAŁYSTOK NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ORGANIZUJE KURSY

1. PODSTAW OBSŁUGI KOMPUTERA PC

60 godzin lekcyjnych.
CENA: 120,00 zł

PROGRAM KURSU:

- @ SYSTEM OPERACYJNY - DOS,
- @ NAKŁADKA SYSTEMOWA - NORTON COMMANDER,
- @ SYSTEM WINDOWS 95,
- @ EDYTOR TEKSTÓW - WORD,
- @ ARKUSZ KALKULACYJNY - EXCEL.

2. KSIĘGOWOŚCI KOMPUTEROWEJ

75 godzin lekcyjnych.
- Moduł I - 45 g.l. podstawy rachunkowości (wykłady)
- Moduł II - 30 g.l. system finansowo-księgowy (ćwiczenia)
CENA: 190,00 zł

WYMAGANIA: ukończony kurs podstaw obsługi komputera.

Fundacja
Rozwoju
Województwa
Białostockiego

Szkolenia zorganizowano przy współpracy z Fundacją Rozwoju
Województwa Białostockiego realizującą Polsko-Brytyjski
Program Rozwoju Przedsiębiorczości

Program wspierany przez Rząd Brytyjski

ZGŁOSZENIA PRZYJMOWANE SĄ PRZY
ul. SURASKIEJ 1, II piętro, pokój nr 200
☎ 7422-797, 7423-246 w. 306

BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”
REGION BIAŁYSTOK

SOLIDARNOŚĆ

ADRES REDAKCJI: ul. Suraska 1, pok. 203, 15-093 Białystok, tel. 7423-246 w. 310.
fax 742-32-48

REDAKCJA: Mirosław Markowski (red. naczelny)
Artur Jan Szczęsny (sekretarz redakcji),
oraz Zespół.

WYDAWCA: Zarząd Regionu Białystok NSZZ „Solidarność”